

Bewust zijn

Lucifer als lichtbrenger

Alleen al het opschrijven van de naam vond Linda Rood spannend: Lucifer... de naam die voor velen zo beladen is, de grote afvallige, de duivel. En toch wil ze erover schrijven, omdat ze denkt dat de tijd er rijp voor is. Linda: “Dualiteit en verdeeldheid maken al zo lang de dienst uit in de wereld en zijn nu zo zichtbaar, dat het moment daar is om de onderliggende eenheid te ontdekken en Lucifer in een ander licht te plaatsen.”

TEKST: LINDA ROOD | REDACTIE: TANJA TIMMERMAN

Wanneer ik google op ‘Lucifer’ vind ik allerlei verwijzingen die tweeledigheid in zich dragen. In het Latijn betekent zijn naam ‘morgenster’, ofwel Venus, dat in het Nieuwe Testament juist naar Jezus verwijst.¹ Zou dit toeval zijn of zegt het iets over de aard van Lucifer? Venus is naast morgenster ook avondster en is verbonden met de Romeinse godin van de liefde. Ook blijkt de ster verbonden met Ishtar², de godin van vruchtbaarheid, liefde, oorlog en seks. Met andere woorden: met de godin met vele namen, zoals Lilith³. Overall vind ik overigens verbanden tussen deze godin en de duivel. Denk maar aan de zondeval, waarbij in het ene verhaal de duivel en in het andere Lilith als slang Eva verleidde om van de vrucht van de boom der kennis te eten.

*‘De duivel doet geen kwaad.
Dat doen wij mensen zelf!’*

De is-heid van het leven

In de Hebreeuwse Bijbel werkt de duivel als engel-aanklager in dienst van het goddelijk gerechtshof⁴ en vergelijkbaar met Lilith en andere wraakgodinnen krijgt Lucifer in het Nieuwe Testament de functie om zondaars te straffen om hen op die manier de kans te geven hun weg naar God opnieuw te vinden⁵. Dit is voor mij een belangrijke aanwijzing met betrekking tot zowel de godin als Lucifer. Eigenlijk wijst alles wat ik over Lucifer vind erop dat mensen het gewoon erg moeilijk vinden om God en zijn

schepping als non-duaal en inclusief te ervaren, waardoor we een goede God aan de ene kant en een slechte duivel aan de andere kant plaatsen. Het is precies hoe een ego de werkelijkheid ervaart. Maar hoe zou de duivel tegenover God kunnen staan, als alles ten diepste uitdrukking van het ene, van God, is?

Ben je wezenlijk slecht als je een diefstal hebt gepleegd? Als er gedachten in je opkomen van jaloezie, irritatie of minachting? Je hoeft alleen maar af te dalen in jezelf om te ervaren dat alles gewoon ‘is’. Het oordeel plakken we er later vanuit ons denken op. In jouw licht is het volkomen helder dat zonder concept, zonder verhaal erover en zonder waardeoordeel, de naakte waarheid overblijft. De is-heid van het leven. We hebben geleerd dat het een passende straf is om anderen of onszelf te veroordelen, in de hoop dat hij, zij of wij, daar iets van leren. Maar blijkt het tegendeel niet juist waar? Door iemand letterlijk of figuurlijk te veroordelen, is het voor diegene, of voor jezelf, juist veel moeilijker om zich daarvan te bevrijden en de ketenen van conditioneringen te doorbreken. Heling vindt plaats vanuit vrede en vergeving. En deze zijn te vinden in de is-heid van het leven, niet in de kennis en verhalen daarover.

De ultieme uitdaging

Er zit dus een bijna ongrijpbare tweeledigheid in Lucifer. Enerzijds staat hij symbool voor de verleiding om ‘het kwade te volgen’ en anderzijds schijnt hij daarmee juist het goddelijke licht op de punten waarop we heelheid, innerlijke vrede en vrijheid verlaten. Hij geeft ons problemen. Hij daagt ons uit: ‘Luister je naar mijn stem?’ Eerst doet hij dat zoet en zalvend en dan, als dat niet werkt, dreigend en beangstigend. Wat nu als je daarin de volgende boodschap hoort: ‘Doorzie mij, als deel van jezelf, kijk me in de ogen en ontmoet me in het vuur van de waarheid in je hart.’

Dit is de uitdaging waarmee Jezus te maken kreeg in de woestijn en Boeddha onder de bodhiboom en waarover ik ook schrijf in mijn boek *Het ja-gevoel*. Zonder deze uitdaging/keuze zouden we onbewust en onwetend blijven en onze verlichte natuur niet realiseren. Lucifer geeft ons precies de uitdaging die nodig is voor verlichting, spiritueel ontwaken en volwassen worden. Niet alleen individueel, maar ook als mensheid in zijn geheel. Deze uitdaging is pittig. Het is niet gemakkelijk om ego-conditioneringen van eeuwen en eeuwen in de ogen te kijken en te doorbreken. Het kan voelen als het nemen van een ongelooflijk risico en soms zelfs als sterven. Want het bizarre is dat de illusie ons zal toeschreeuwen dat het waarheid is en ze zal proberen je ervan te overtuigen dat de stem van je hart juist onbetrouwbaar en eigenlijk de stem van de duivel is. *Fake news!* Alles in ons lijkt te zijn bedraad om dit te (willen) geloven. Juist omdat de waarheid er niet altijd zo glanzend en mooi uitziet als de zoete broodjes en gebakken lucht van de leugen. Lucifer kan alle jasjes aantrekken waar jij maar gevoelig voor bent. Ben je gevoelig voor schaamte? Dan zal hij/zij daaraan appelleren. Ben >

1 [nl.wikipedia.org/wiki/Lucifer_\(religie\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Lucifer_(religie))

2 [nl.wikipedia.org/wiki/Ishtar_\(godin\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Ishtar_(godin))

3 lindarood.com/2019/05/25/lilith-en-de-slang/

4 nl.wikipedia.org/wiki/Duivel

5 mens-en-samenleving.infonu.nl/religie/103560-satan-bestaat-niet-ook-niet-in-de-bijbel.html

‘Lucifer laat, om je te helpen tot bewustzijn te komen, het licht precies dáár schijnen waar jij heelheid verlaat’

Linda Rood

je schuldgevoelig? Dan spreekt hij/zij je daarop aan. Snel angstig? Je raadt het al. En ben je gemakkelijk te verleiden tot korte termijn geneugten? Ja hoor, ook daar weet Lucifer wel raad mee. Geen gemakkelijke uitdaging dus!

Wie doorbreekt de keten?

Onze bron is ondeelbaar, ongrijpbaar, tijdloos, grenzeloos en onbenoembaar. Je zou hem kunnen beschouwen als een veld van potentie, als licht zonder kleur. En je zou Lucifer kunnen beschouwen als een engel die dit licht in dienst daarvan als een spotlight richt op het punt waar we de waarheid verlaten en nog in een leugen leven. Precies daar waar je problemen ervaart. Let wel, de duivel zelf doet geen kwaad. Dat doen wij mensen zelf! Omdat we het moeilijk vinden om daar verantwoordelijkheid voor te nemen, projecteren we het kwaad maar wat graag op een entiteit buiten onszelf: de duivel, de maatschappij, die nare buurman, vervelende collega's, partner, patronen in onszelf, God, de overheid, de media, onze jeugd, opvoeders, vorige levens enzovoort. Wie doorbreekt de keten?

Waarom kun je merken of je in een leugen leeft? Aan spanning, aan je klein voelen, aan machtsstrijd, aan gedoe in je leven en aan het gevoel dat het leven ploeteren is. Een vraag die de leugen aan het licht kan brengen is: 'Wat geloof ik over deze situatie, waardoor ik er zo'n last van heb?' En weet dat het antwoord vaak heel reëel en echt lijkt. Meestal is het gekoppeld aan ervaringen die je hebt gehad en die je hebben gevormd tot de mens die je nu bent. Waar het om gaat is dat zodra je iets gelooft over de ervaringen, dit je ervaring van het huidige

Linda Rood ontwikkelde het zelfonderzoek 'Vragen naar Vrijheid', dat ze beschrijft in haar boek *Het ja-gevoel* en in het kinderprentenboek *Mees en de magische poort*. Afgelopen mei verscheen haar boek *Van doen naar zijn, de kracht van eenvoud* bij uitgeverij Samsara. Naast het delen van inspiratie middels haar boeken, artikelen en op sociale media organiseert ze regelmatig bijeenkomsten en begeleidt ze mensen individueel. Kijk voor meer informatie op WWW.LINDAROOD.COM.

moment kleurt en de werkelijkheid aan het oog onttrekt. Is wat je gelooft ook wat je wilt geloven? Voelt het als het nemen van een risico om dit los te laten? Wat geloof je daarover? Naar welke stem luister je?

Gods gelijke

Lucifer zei tegen Eva dat ze door te eten van de vruchten van de boom der kennis Gods gelijke zou worden. Ik kan me voorstellen dat God het eten ervan juist had verboden, omdat hij ons wilde behoeden voor het lijden waarvan hij wist dat eruit voort zou komen. Hij moet hebben geweten dat de mensheid er nog niet aan toe was om zich ten volle bewust te zijn van dit geschenk. Maar Lucifer, die als lichtbrenger nu eenmaal de taak heeft om licht te werpen op datgene waar we nog geen volledig bewustzijn van hebben, zette het proces van zelfrealisatie in werking. De mensheid verloor zich in de schat die kennis haar bracht en identificeerde zich ermee. In de veronderstelling dat het kennis was dat de mens tot Gods gelijke maakte, vergaten de mensen hun ware goddelijkheid. En daarmee ontstond onmiddellijk lijden door het (ogenschijnlijk) afgesneden en verstoten zijn van de bron.

Wie ben je werkelijk? De persoon die het denken je voorschotelt te zijn? Of ben je in wezen onbenoembaar, tijdloos en ondefinieerbaar, zoals God? Tot je de verhalen die je nog gelooft over jezelf en het leven helemaal doorziet, zal Lucifer het licht precies dáár schijnen waar je heelheid verlaat, om je te helpen tot bewustzijn te komen, zodat het geschenk van de vruchten van de boom der kennis, namelijk zelfbewustzijn en zelfrealisatie, zich ten volle in je ontvouwt. En precies dát is wat hij voor ons als mensheid kan betekenen. •